

ע"פ 8/04/2018 - אלי רגב נגד עיריית תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 18-04-8106 רגב נ' עיריית תל-אביב

לפני כבוד השופטת עמיתה מרימ סוקולוב
מערער אלי רגב
נגד עיריית תל-אביב
משיבה ע"י ב"כ עו"ד בנצקי

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (כב' השופטת ר. אופיר) מיום 18.2.11 לפיו הורשע המערער בעבירה לפי סעיף 6(ד)(2) לחוק עזר לתל-אביב יפו (העמדת רכב וחניתו) התשמ"ד - 1983 (להלן: "חוק העזר") בחניתת רכב דו גלגלי - קטנווע על המדרכה ונגזר עליו קנס בסך 750 ל"נ.

הרקע

لمערער ניתן דוח חניה ביום 17.2.9 ברח' ויצמן מס' 1, לפיו החנה את אופנווע על רחבת המדרכה בוגדו לתמරור האוסר על חניתת רכב דו גלגלי במקום. המערער כפר בעובדות כתוב האישום והדין נקבע לשימוש הוכחות.

יוער כי המערער פנה בבקשתה לביקשה בבית משפט קמא לזמן עדים שאינם בשליטתו וקבלת מסמכים והבקשה נדחתה בהחלטה מפוררת מיום 17.11.5. בין היתר, מהטעם שהעדים והמסמכים אינם רלבנטיים להליך וכי המערער אף פנה בבקשתה למשיבה לפי חוק חופש המידע ואם בקשתו לא נענתה היה עליו להגיש עתירה מנהלית.

באשר לנימוקי הכרעת הדין: בית משפט קמאקבע כי לא הייתה מחלהות לגבי העובדה כי המערער החנה את קטנוועה במקום ובזמן ממופרט בדוח החניה. בית משפט קמא נתן אמון בדברי הפקח רפאלוב. עוד קבוע בית משפט קמא כי המערער לא סתר את החזקה בוגדו לתיקיות פעולות הרשות, הן לעניין הסמכתו של הפקח והן בוגדו לחוקיות התמරור.

באשר לטענת ההגנה מן הצדק, קבוע בית משפט קמא כי לא הוכחה אכיפה ברורנית פסולה ואף לא מצא ממש בטענה לפיה יש התנגשות בין הוראות שני תמרורים ננטען וצין כי החניה מותרת בתוך מפרץ החניה ואסורה על המדרכה.

להלן במתמצית נימוקי הערעור

1. שגה בית משפט קמא משקבע כי המערער חנה בניגוד להוראת התמרור האוסרת על חניה רכב דו גלגלי, מאחר וההתמרור לא התייחס למקום בו חנה המערער.
2. שגה בית משפט קמא משקבע כי הפקח הוסמך כדין בהתאם לחזקת מינהל תקין וلتיעודת ההסכמה וכי התמרור האוסר על העמדה וחנייה כל רכב דו גלגלי הוכח כדין, בהסתמך על החזקה דנו.
3. שגה בית משפט קמא כאשר קבע כי אין מדובר באכיפה בררנות פסולה כנטען על ידי המערער.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בחומר הראיות שבתיק בית המשפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור להדוחות.

אין חולק כי המערער חנה את הקטנו שבחזקתו על רחבת המדרכה במקום ובזמן ממופרט בדוח החניה. הקטנו וההתמרור האוסר חנית רכב דו גלגלי ברחbat המדרכה צולמו, התמונות הוגשו לבית משפט קמא והן מדברות بعد עצמן. בית משפט קמא נתן אמון בדברי הפקח רפואי וכיוון ערכאת הערעור אינה מתערבת בממצאי מהימנות של הערכאה הראשונה ששמעה את העדים, אלא במקרים חריגים ולא זה המקרה שיש לעשות זאת.

לא מצאתי ממש בטענות שהעלת המערער בנוגע להסמכת הפקח ולא תקינות התמרור. למשיבה עומדת חזקת תקינות פעולותיה וחזקתה זו לא נסתרה על ידי המערער.

זאת ועוד, בעניינו מדובר בעבירה של ברירת משפט והוא נידונה לפי סעיף 228 לחס"פ. לדברי ב"כ המשיבה הפקחים אשר אוכפים את חוק העזר נשוא הדיון מתמנים על פי פקודת הערים ואין כל הוראת חוק המחייב פרסום הסמכתם. יודגש כי גם אם נפל פגם מינהלי כלשהו באופן הסמכת הפקח אין בכך כדי לפטור את המערער מאחריות למשעו.

בית משפט קמא דחה כדין, בהחלטה מנומקת את בקשה המערער בנוגע להזמנת עדים לצורך ביסוס טענותיו לגבי ההגנה מן הצדוק. העדים כגון: מנכ"ל העירייה, סמנכ"ל משאבי אנוש ועוד אכן אינם לבנטאים לעבירה נשוא כתוב האישום. ניתן היה להסתפק במסמכים המלמדים על פעולות הרשות ואותם אפשר היה לדרש על פי חוק חופש המידע ובמידת הצורך להגיש עתירה מנהלית בעניין.

פלט הדוחות שנייתן על ידי הפקח במועד הנקבע בכתב האישום נמסר לידי של המערער.

לא מצאתי כי יש במקרה דין התנגשות בין שתי תמרורים כטענת המערער. המקום בו הותר לchtenות לכלי רכב דו גלגלי

הוא מפרץ החניה שבכਬיש והמקום בו נאסר לחנות והיה במקום תמרור בולט וברור על כך, היא רחבה המדרכה.

גם אם שני המיקומות הללו נמצאים בסמיכות זה לזה אין בכך משום הצדקה להחנות את הקטנוע על המדרכה.

כאמור, התמרור שהוצב במקום האסור על חניה כל' רכב דו גלגלי ברוחת המדרכה, הוא ברור וbolt ומתיחס ומכוון לכלי רכב אשר מגיעים למקום מכל הצדדים. זאת ועוד, יש איסור בחוק להחנות רכב לרבות רכב דו גלגלי על מדרכה כמעט במקומות בהם הותר במפורש.

לגביו טענת האכיפה הברנית, המערער לא הרים את הנטול המוטל עליו ולא הוכיח כי בעת שרשם הפקח את הדוח נשוא הדיון, חנה במקום לידיו רכב נוסף ولو לא נרשם דוח חניה. זאת ועוד, הלכה פסוקה היא כי אכיפה חילונית אינה בהכרח אכיפה ברנית פטולה.

마וחר ולא מצאת כי שגה בית משפט קמא בשיקוליו או בקביעותיו, אני>Dコーホ את הערעור.

ניתן היום, ט' סיון תשע"ח, 23 Mai 2018, בהעדר הצדדים.